

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 41. Flavianus damnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. ad tempus S. Concilii vestri ligati fuimus,
A. C. 449. *Et aliqui ex nostris Fratribus in hoc statu defuncti. In hoc luctu transeginus Festum Nativitatis Domini Nostri, Festum Epiphaniæ, & Resurrectionis, quo tempore Episcopi plerisque Peccatoribus absolutionem impertiri, & Principes reis gratiam concedere solent. Novem Menses sunt, ex quo hunc rigorem patimur; de cætero omnia Regulæ Monasticæ Exercitia servamus. Hæc cum ita sint, supplices rogamus; miseremini nostri! Sacramentorum usum restituite, & injusto oppressori, pœnam, quam meretur, insigite!* Huic Libello Narses Presbyter, Diaconi decem, Subdiaconi tres, & sexdecim Monachi, universim triginta quinque nomina subscripserunt. Dioscorus jussit, ut fidem suam profiterentur; ipsi fidem suam Eutychis Fidei consentaneam affirmarunt. Itaque, ex Juvenalis, & totius Concilii sententia, absoluti, Ecclesiæ Communioni redditi, atque ipsis concessum, ut denuo functiones Ordinum, in quibus essent, peragerent.

p. 280.

§. XLI.

Flavianus damnatur.

Dioscorus deinde proposuit, an non ea legere expediret, quæ de Fide in primo Concilio Ephesino decisa fuissent, cumque Episcopi annuissent, legi cœpta sunt

p. 281.

p. 284. &c.

sunt Acta sextæ Sessionis, 22. Julii, anno ^{Sæculum V.}
 431. in his continebantur Symbolum Ni- ^{A. C. 449.}
 cænum, Textus Patrum de Incarnatione ^{Sup. XXV.}
 loquentium, Libellum Charisii, cum falsa ^{p. 56.}
 Fidei Confessione Theodori Mopsuesteni,
 & ex Libris Nestorii excerpta. His per- ^{p. 292.}
 lectis Dioscorus dixit: *credo, quod vos* ^{p. 296.}
omnes Patrum Nicænorum Expositionem, ^{p. 300.}
in Concilio præcedenti, in hac urbe cele-
brato, confirmatam, approbetis; audivimus
etiam, quod præcipiatur, ut, si quis dicat,
aut aliud cogitet, aut aliam Quæstionem
moveat, condemnnetur. Quid vobis vide-
tur? quisque suam sententiam scriptam
aperiat. Thalassius Cæsariensis edixit,
se Conciliis Nicæno, & Ephesino adhæ-
rere, & eos omnes detestari, qui contra-
ria sentirent. Idem senserunt alii Epis-
copi. Julius, Papæ Legatus, declaravit,
eundem esse Sedis Apostolicæ sensum.
Sed Diaconus Hilarus addidit: Id episto-
lis, quas Sedes Apostolica ad vos dedit, con- ^{p. 307.}
forme est, & si eas legi jubeatis, videbitis, ^{p. 304.}
quod sint veritati consentaneæ. Verum-
tamen hujus admonitionis nulla ratio ha-
bita est.

Econtra Dioscorus, posito fundamen-
 to, ea, quæ maxime volebat, intulit, di-
 cens: *S. Concilium Nicænum, & S. Con-*
cilium Ephesinum Fidem exposuerunt, &
præceperunt, ut quisquis aliud diceret,
condemnaretur; aliunde vero vobis notum
est.

Sæculum V. est, Flavianum, olim Episcopum Constantino-
 A.C. 449. tinopolitanum, & Eusebium Doryleensem,
 omnia susque deque vertisse, & omnibus
 Ecclesiis lapidem Scandali posuisse; ex-

Flavianus. go manifeste patet, quod se ipsos penis,
 quas Patres Nostri statuerunt, obnoxios
 reddiderint; Quam ob rem, ut Patrum
 Decreta confirmantur, judicavimus, præ-
 p. 305. fatos Flavianum, & Eusebium omni Digi-
 nitate Sacerdotali, & Episcopali esse pri-
 vandos. (*) Sententiam vestram edicite!
 ut Actis inferatur, & scitote! omnia, qua
 bodie fiunt, ad Imperatores esse deferenda.
 Flavianus dixit: recuso te Judicem! Hi-
 larius, Ecclesiæ Romanæ Diaconus, dixit:
 contradicatur? atque hæc vox latina
 Actis Græcis inserta est.

Nihilo-

(*) Ex his, & præcedentibus, in hac parte
 Historiæ contra Protestantes demonstrari potest
 necessitas, ut secundum Jesu Christi promissum,
 uni Sedi Episcopali Auctoritas, & Jurisdictio in
 omnes alias, atque in definiendis Fidei causis
 infallibilitas inhæreat. Flavianus Constantino-
 politanus Eutychem, & Sectatores ejus, quos in-
 ter Dioscorus, damnat, Dioscorus Alexandrinus
 Eutychem absolvit, & Flavianum damnat; speci-
 men etiam justitiæ præbet, quod Dioscorus affir-
 met, se nullam aliam, quam Doctrinam Concilio-
 rum Nicæni, & Ephesini I. defendere. Quando
 litium finis erit, & quis Judex? nisi Successor illius,
 ad quem solum Jesus Christus ter dixit: *Pasce*

† Joan. 21.

†† Luc. 22. oves meas! † & Confirma Fratres tuos? ††

Nihilominus Juvenalis Jerosolymita-^{Sæculum V.}
 nus, eodem modo, quo Dioscorus, Depo-^{A.C. 449.}
 sitionem Flaviani, & Eusebii, ac si Fidem
 Nicænam, & Ephesinam corrupissent,
 pronuntiavit. Exemplum Domnus An-
 tiochenus, Thalassius Cæsariensis, Euse-
 bius Ancyranus, Stephanus Ephesinus,
 & reliqui omnes secuti sunt. Ipse Barsu-
 mas, ut Judex, post omnes Episcopos pro-
 nuntiavit. Tunc omnes, exceptis Papæ
 Legatis, nomina apposuerunt. Talia
 Concilii Ephesini Acta legimus; sed non
 sine tumultu hæc gesta sunt.

Quando Dioscorus Sententiam in Fla-^{Conc. Calc.}
 vianum pronuntiare cœpit, Onesiphorus,^{Act. 1. p.}
 Episcopus Iconiensis, cum pluribus aliis^{253.}
 surgens de Sede sua, & Dioscori genua
 complexus, efflictim rogabat, ne faceret.
 Ipse exiliens & stans in pedaneo, dixit:
etsi scirem, linguam mihi e gutture evel-
lendam, non aliud loquerer: atque Epis-
 copis preces geminantibus, & repugnans
 genua tenentibus, clamavit: *buc Co-*
mites! tunc Proconsul, stipatus maxima
 cohorte militum, partim gladiis, partim
 fustibus armatorum, & præparatas cate-
 nas gestantium, intravit. Ita plerique
 Episcoporum, cum viderent vim adhibe-^{ibid. p. 130.}
 ri, in tabula rafa nomen apposuerunt,
 cum in Ecclesia usque ad noctem inclusi,
 alia via libertatem sperare non possent.
 Qui Flaviano fidem servantes, subscri-
 bere

Sæculum V. bere noluerunt, in exilium missi. Dia-
 A.C. 449. conus Hilarus, elusis feliciter insidiis, Ro-
Epist. Pulch. mam occultis itineribus pervenit. Qui-
part. I. Conc. dam alii Episcopi in hoc Concilio fuerunt
Calc. c. 35. depositi, de quibus Acta, quæ habemus,
Evagr. I. c. non meminerunt, scilicet Ibas Edeffenus,
 10. & Daniel Carrisiensis, ejus Nepos, Aquilinus Bybliensis, & Savinianus Perranus. Theodoretus, etiam absens, depositus
Niceph. 14. fuit; imo & Domnus Antiochenus, quia
 c. 47. consensum suum in condemnationem Flaviani, vi extortum, retractasset; quod etiam malis Dioscori artibus effectum; nam
Brevic. Hist. tertio post illam Sessionem, in qua Flavianus depositus, die, Dioscorus in Concilio
Eutych. to. 4. protulit epistolas, a Domno ad se contra
Conc. p. 1080 duodecim S. Cyrilli articulos datas; verborum sensum in eis obscurum dicebat, atque tanquam de Nestoriana Hæresi suspectum, quamvis absens esset, & agrotus, deposuit. Quid Domno exinde factum, nescimus; ipsum ad Monasterium S. Euthymii rediisse, ibique haud diu postea diem clausisse, conjectura est. Hic exitus fuit hujus Concilii, quod multo frequentius nomine Latrocini Ephesini occurrit.

Flavianus, & Eusebius in carcerem detrusi. Sed, Flavianus præterea, quod in Concilio contra protestatus fuisset, Legatis Papæ Libellum tradidit, quo ad Sedem Apostolicam appellabat. Soluti Conci-

Sæculum V.
A.C. 449.

Concilio Dioscorus illico discessit, pronuntiavitque Excommunicationem contra S. Leonem Papam, cui ut subscriberent, decem ferme Episcopos, qui secum ex Ægypto venerant, adduxit. Flavianus in Exilium missus, post paucos dies Hypæpe in Lydia, Persecutorum pedibus proculcatus, & ærumnas maximas præsertim a Barsuma, & Monachis ejus perpeffus, occubuit. Ecclesia memoriam Ejus 18va Febr. colit. In ejus locum, verosimiliter jam defuncti, Episcopus Constantinopolitanus ordinatus est Anatolius, Diaconus Alexandrinus, qui Constantinopoli Dioscori Apocrisarius fuerat. Inde Schisma in Ecclesia ortum, Episcopis Ægypti, Thraciæ, & Palæstinæ, Dioscorum, Episcopis vero Ponti, & Asiæ illos sequentibus, qui Communioni Flaviani adhærebant. Hoc vulnus ante obitum Theodosii non coaluit. Imo hic Princeps Edictum promulgavit, quo Concilium Ephesinum secundum approbatur, & præcipitur, ne quis Episcopus ordinetur, qui Hæresin Nestorii, & Flaviani defendat, quorum unam esse Doctrinam putat; prohibetur etiam, ne quis servet Theodoretii libros, qui in censum librorum Nestorii referuntur. (*)

*Libell. Theo.
Conc. Calc.
A. 3. p. 397.
Prosp. Chr.
int. Marc.
Chr. A. 449.*

*Conc. Calc.
A. 4. p. 524.
Martyr. R.
18. Febr. lib.
Brev. c. 12.*

*Conc. Calc.
part. 3. c. 19.*

Interim

(*) Hier finde ich wieder eine feine Anmerkung des tollen Uebersetzers, in welcher er saget: *Dioscorus*

Sæculum V.

A.C. 449.*Ep. 35. al.*
21.

Interim Res Orientis S. Leonem maxime sollicitum tenebant, vehementer mirantem, quod nullæ litteræ inde advenirent; itaque, cum vir spectatus, cui nomen Euppsychius illo profecturus, scribendi opportunitatem præbuisset, ad Flavianum epistolam dedit, qua suam sollicitudinem indicat. Hæc epistola undecima Aug. an. 449. scripta. Verum haud diu postea reversus ad eum Archidiaconus Hilarus omnia, quæ acta fuerant, plenissime Sanctum Papam edocuit.

§. XLII.

Ravennius, Episcopus Arelatensis.

At vero priusquam Diaconus advenisset, S. Leoni, adhucdum ob res Orientis incertitudine suspensò, allata est epistola Episcoporum Provinciæ Viennensis, (*) qua Electio Ravennii in Sedem Arelatensem, S. Hilario succedentis, nuntiabatur.

Ep. 36. al.
106.

corus war eben ein solcher Mann, als sein Dorf fahrer Cyrillus. Warum hat aber der Heil. Cyrillus die Wahrheit der Gegenwart Jesu Christi im Heil. Abendmal so gar deutlich erweisen müssen und das Ansehen des Römischen Pabstes vertheidigen? Denn das ist die Ursach, warum unser Uebersetzer ein unversönliches Herz gegen ihn bekommen.

(*) Forte Arelatensis, ut Anonymus I. notat.